

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת צו תשפ"ה / גליון מס' 152

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לכל קוראי 'הדרך של אבא'
ולכל בית ישראל
'פסח בשר ושמד'

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף קי.

"עושר שמור לבעליו לרעתו, זהו עשרו של קורח"

מכירים את הביטוי 'עשיר כקורח'? בגמרא השבוע אנו לומדים שזהו תואר כלל לא מכובד, קורח היה אמנם 'עשיר כקורח'... אך עשירותו הביאה אותו לגאווה ולסוף מר

עושר יכול להביא לאושר, בתנאי שהאדם משתמש בו נכון; גומל דלים, מסייע לנזקקים וכיו"ב. אם הוא גורם לאדם לשכוח את מטרותו בחיים ולעסוק ללא הרף בהגדלת הונו, תוך נטישת הערכים והמידות הטובות, הרי שעושרו שמור לו לרעתו

"עד מתי אסכול חיים של עוני ועמל מפרך" - במחשבה עגומה זו נרדם פרג' הסבל, והנה בחלומו הופיע מלאך: "בקש מה שברצונך, ותקבל!" - הציע, ופרג' נלהב. "אני מבקש שכל מה שאגע בו יהפוך לזהב!". כשהתעורר הבחין ששמיכתו הפכה לזהב, כד החרס שלצידו הפך לזהב, הוא ישן על מיטה מזהב, חלומו התגשם!!! בעודו מדמיין את העתיד הורוד/זהוב, ביקש לשתות, הוא היטה את הכד לפיו, אלא שגושי הזהב שבו חנקו את גרונו. גם המים הפכו לזהב... או אז קלט את אסונו - הוא עומד למות מרעב וצמא... ואז התעורר... הפעם באמת... כמה שמח בשמיכת הברד המרופטת, בכד החרס המלא במים מרווים

איך זה קשור אלינו?

'עולם של זהב' - קללה יש בו, מוטב שנשאף לעולם שיש בו גם עומק רוחני, בתוספת גשמיות שתביא להתחשבות וראיית אנשים אחרים, זו משמעותו של עושר השמור לבעליו לטובה

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קי.

"חכמות נשים בנתה ביתה, זו אשתו של און בן פלת"

הגמרא השבוע משבחת את חוכמתה של אשתו של און בן פלת, אשר הצילה את בעלה מהשתתפות במחלוקתו של קורח כשטענה לעומתו: וכי מה איכפת לך מי יהיה הרב, הלוא בכל מקרה תישאר 'תלמיד'..

טענה פשוטה היא זו, טען רבי חיים שמואלביץ, ומדוע כה שיבחה? - תהה, והשיב: חכמה מופלגת היא לעצור בעיצומה של מחלוקת פורחת, ולחשבן את החשבון הפשוט - בעצם מה זה משנה לי?!

"אפשר להציע לך שידוך?" - פנה פלטיאל השדכן ליקותיאל, "בשמחה" השיב יקותיאל, שזה מכבר נכנס לשוק השידוכים: "ובכן, מדובר בביתו של פָּרְל הנפח, כלילת המעלות היא, אך עיוורת בעינה האחת"; יקותיאל נדהם לרגע, אך מיד השיב: "לא אכפת לי". "היא גם צולעת" - ניצל השדכן את ההסכמה המפתיעה; "זה בסדר" - השיב הבחור, ובכך אישר לשדכן להטיל 'פצצה' נוספת: "יש לה צלקת בפנים". גם הפעם השיב הבחור 'לא אכפת לי', ומשנוכח בתדהמתו של השדכן הסביר בשנינות: "למה שיהיה לי אכפת, הלא בכל מקרה לא אתחתן איתה..."

רוב הנושאים השנויים במחלוקת אינם קשורים אלינו כלל, אם כן מה נרוויח מלהתווכח עליהם?!

איך זה קשור אלינו?

אישיות פלוגנית מסוכסכת עם פלמונית... קהילה זו חלוקה על האחרת... לפני שנביע דעה בנידון, נברר: מה זה בעצם אכפת לנו?!

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קי.

"אל תיקרי שומר אמונים אלא שאומר אמן"

הגמרא השבוע דורשת את הפסוק "פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים" כך: שערי גן עדן נפתחים ל'שומר אמונים', כלומר למי 'שאומר אמן'

ידיד קרוב יש לי באמריקה, סיפר המשגיח דקמניץ ר' משה אהרן שטרן בשיחה לילדים, ומשתדל אני תמיד לטרוח להשתתף בשמחות ילדיו. באחת הפעמים נשלחה אלי הזמנה לחתונת בנו, שנועדה להתקיים באולם פאר. לא ייחסתי תשומת לב לנכתב בשולי הזמנה: "נא אשרו השתתפותכם ונשלח אליכם כרטיס כניסה". התארגנתי, טסתי, והגעתי אל האולם, אלא שבפתח עמד שומר: "כרטיס כניסה בבקשה" - הכריז, ואני נאלמתי דום. המחותן שהוזעק למקום החוויר למראי "כבוד הרב, באולם שכזה אין מקום ישיבה ללא כרטיס, אם אתן לך מקום יהיה זה על חשבון אדם אחר". לבסוף הצליח להושיבני על כסא צדדי, ואף הגיש לי כוס שתיה... למותר לציין את הרגשתי ה'מרוממת

"כרטיס הכניסה לשערי גן עדן", המשיך המשגיח והסביר לצעירים, "הוא 'עניית אמן', כל אמן פותחת שער נוסף, כמה אומלל יהיה מי שלאחר שעבר את התמודדויות החיים, לא יהיה בידו הכרטיס למקומו בעולם הבא, רק בגלל שחסרו לו כמה פעמים של 'אמן'

איך זה קשור אלינו?

איזויה מצוה קלה ושכרה רב, הוי אומר זוהי עניית אמן, ניקח זאת לתשומת לבנו

